

Het is al weer meer dan zes maanden geleden dat wij onze vorige nieuwsbrief publiceerden. De tijd gaat heel hard en wij doen u graag verslag van de dieren en mensen die wij het afgelopen half jaar weer hebben kunnen helpen.

Ook kunt u lezen over onze Langzitters en Blijvers en over de resultaten van diverse acties die wij voerden om geld binnen te krijgen om al deze dieren te kunnen helpen.

Uiteraard presenteren wij u de jaarcijfers over 2014, niet alleen waar het de financiën betreft, maar ook het aantal geholpen dieren

We laten enkele pleegouders aan het woord en hopen u zo deelgenoot te maken van vrolijke maar ook verdrietige zaken. Mocht u onze website bezoeken of ons op Facebook volgen, dan hebt u daar misschien al over gelezen of leuke filmpjes bekeken, maar niet alle mensen hebben hiervoor de gelegenheid en er zijn ook mensen die pas onlangs met onze stichting kennis hebben gemaakt.

Het Bestuur

Wij krijgen steeds meer hulpvragen van of via de Landelijke Dierenpolitie, telefoon 144. Gelukkig wordt ons netwerk steeds uitgebreider en werken we al veel samen met stichtingen elders in het land – net als wij kleine stichtingen die door hun korte lijnen heel vaak snel kunnen helpen en altijd weer bereid zijn mee te denken om oplossingen te vinden. Zo danken wij in het bijzonder de dierenasielen Kerbert in IJmuiden, Crailoo en Zwolle, de zwerkattenstichtingen van Lelystad en Almere, de stichtingen Jacob's Ark, Queri, Alert, Dieren4U, en diverse landelijke rasverenigingen, door wie we met acute vragen om info en hulp vaak geweldig geholpen worden.

Wij zijn dringend op zoek naar mensen die tijdelijk katten voor ons willen opnemen. We zorgen op dit moment voor nogal wat katten die om verschillende redenen nog niet of niet meer terug kunnen naar hun eigenaar. Dat betekent dat we nu een wachtlijst hebben voor katten die dringend een plaatsje zoeken.

Voor honden, met name voor de wat kleinere rassen, hebben we het luxe probleem dat we voor een aantal pleeggezinnen nu nog geen tijdelijk opvangdier hebben.

In deze Nieuwsbrief horen wij de jaarcijfers van het voorgaande boekjaar te publiceren. Hieronder vindt u dus ons overzicht van inkomsten en uitgaven over het jaar 2014. We doen dit op een beknopte manier, maar willen u bij enkele posten wat meer informatie geven.

FINANCIËLE SITUATIE 2014			
31-12-2014		1-1-2014	
ING rekening 721.73.27	€ 910,71	ING rekening 721.73.27	€ 1.523,95
spaarrekening	€ 6.000,00	spaarrekening	€ 12.209,07
EXPLOITATIE 2014			
Inkomsten (per 31-12-2014)		Uitgaven (per 31-12-2014)	
Donateurs	€ 4.758,00	Dierenartsen	€ 11.597,75
Afstand	€ 1.071,00	Voer + bedding	€ 5.320,84
Plaatsing	€ 7.676,50	Investerings materiaal + onderhoud	€ 959,96
Pension	€ 2.168,14		
Vervoer + parkeren	€ 65,91	Vervoer + parkeren	€ 3.818,87
Subsidie Gemeente Amsterdam	€ 5.000,00	Telefoon + internet	€ 2.034,09
Minima Neutralisatieactie Gemeente Amsterdam	€ 1.240,00	Mailing + drukwerk	€ 1.693,01
Noodfonds Crisisdieren Gemeente Amsterdam	€ 2.222,20	Inventaris + kantoor	€ 462,59
Bijdrage Dierenartskosten Particulieren	€ 786,85		
Bijdrage Dierenartskosten Dierenbescherming	€ 1.453,08		
Stichting DierenLot Kledingactie	€ 392,00		
Acties + PR	€ 444,94	Acties + PR	€ 40,00
Actie : "Een Nieuw Huis voor Pluis"	€ 5.860,00	Actie : "Een Nieuw Huis voor Pluis"	€ 14.033,82
Totaal	€ 33.138,62	Totaal	€ 39.960,93
pro memorie		pro memorie	
Betalingsregelingen	€ 4.495,95	Dierenartsrekeningen	€ 300,00
Gedoneerde kilometers + parkeren	€ 2.965,30	Declaraties pleegadressen	€ 100,00

Als u vragen hebt, uitleg wilt krijgen of meer wilt weten, bel of mail ons dan gerust. We leggen u graag uit hoe we werken en wat we doen.

Belangrijk punt: we hebben, net als vorig jaar, meer uitgegeven dan we aan inkomsten hadden.

Uiteraard is dat bewust gedaan. Reserve is nodig voor onvoorziene uitgaven maar we krijgen onze donaties om dieren te helpen.

In werkelijkheid is het verschil minder groot omdat we veel minima helpen met een regeling voor terugbetaling in termijnen van door hun gemaakte dierenartskosten. Zij betalen ons maandelijks met kleine beetjes terug. En zoals u kunt zien staat er op dit moment bijna € 4.500,- uit aan nog te innen betalingsregelingen.

Verderop leest u over de textielactie van DierenLot, onze verkoop van gedoneerde spulletjes in de IJhallen in Amsterdam, de Moederdag Braderie in Oostzaan en andere manieren om te proberen geld en goederen in te zamelen voor onze stichting.

Op aansturen van DierenVangnet heeft de Gemeente Amsterdam een specifiek crisisfonds opgericht waaruit soms en onder speciale omstandigheden afstandskosten of een bijdrage in medische kosten worden vergoed. Dit fonds wordt beheerd door de Amsterdamse afdeling van de Dierenbescherming. Deze zelfde afdeling Dierenbescherming heeft al sinds jaar en dag een speciaal Noodhulpfonds waarop minima in bijzondere gevallen en met hulp van hun dierenarts een beroep kunnen doen.

Helaas is Amsterdam op dit gebied uniek en wij hopen dat meer gemeenten in Nederland maar ook andere afdelingen van de Dierenbescherming dit soort dierenwelzijnsfondsen voor minima ter beschikking gaan stellen.

opgevangen	1 mei 2015	2014	2013	2012	2011	2010
Cavia	17	59	75	73	38	45
Degoe						1
Chinchilla		1	2	1		
Gerbil			2		22	4
Haas					3	1
Hamster	19	45	8	35	100	14
Hond	28	34	22	16	8	2
Kat	32	118	99	96	57	40
Konijn	16	44	77	87	79	70
Muis		1		4	27	13
Rat		5	6	13	4	
Schildpad			1			
Vissen					5	
Vogel		3	4	2		4
TOTAAL		310	296	327	343	194
Gereden km	10.507	24.629	23.465	22.459	17.673	5.075

Verder willen wij in het bijzonder Stichting DierenLot danken voor hun geweldige initiatieven en acties waardoor niet alleen wij, maar heel veel landelijke stichtingen in deze moeilijke tijden het hoofd boven water kunnen houden.

Zonder onze donateurs kunnen wij niet bestaan en wij willen u ontzettend bedanken voor uw gulle giften in het afgelopen jaar. U maakt het mogelijk dat we zo veel dieren en hun baasjes hebben kunnen helpen.

In het jaar 2014 gingen wij volop bezig met wat ons bij het oprichten van de stichting voor ogen stond: **CRISISHULP**.

Bij ongeveer de helft van de crisisdieren blijken eigenaren geen geld te hebben voor zelfs een geringe pensioenvergoeding of voor het betalen van noodzakelijke dierenartskosten. Toch vinden wij dat juist deze dieren opgevangen moeten worden en als ze dat nodig hebben behandeling bij een dierenarts. Het is een *Verlies-Verlies situatie* als van deze dieren afstand moet worden gedaan omdat er tijdelijk geen onderdak te vinden is of er dieetvoer of een pilletje gegeven moet worden: Baasje of vrouwtje verdrietig en zonder gezelschap, een oud en moeilijk plaatsbaar dier lang in een asiel met alle stress en kans op ziekte van dien, om maar te zwijgen over de overweging het eventueel te moeten laten inslapen.

Onze konijnen en knaagdieren, en een enkele keer vogels en vissen, zijn altijd crisisopnames. De vogels en vissen zijn bijna steeds van mensen die overleden zijn, de konijnen en knaagdieren komen meestal binnen via Dierenambulance, dierenartsen of Politie omdat ze op straat gezet zijn of worden achtergelaten bij een ontruiming. Het lijkt misschien of we er minder van hebben opgenomen, maar deze dieren hebben vaak extra zorgen nodig, vanwege schimmel, doorgroeitanden, enz. waarmee ze binnen komen en blijven noodgedwongen langer in de opvang. Ook zijn deze dieren moeilijk plaatsbaar en moeten ze zorgvuldiger geplaatst worden en het kost nu eenmaal tijd een geschikt gezin te vinden.

Annabel is een prachtige Rex-dame van 3 jaar die op een kinderboerderij in Amsterdam woonde. Zij is door de andere konijnen zo toegetakeld dat zij naar de dierenarts is gebracht om te zien wat er nog voor haar gedaan kon worden. Arme Annabel had diverse happen uit haar neus en oren en haar oog was dusdanig

beschadigd dat het verwijderd moest worden. Omdat de Kinderboerderij hier geen geld voor had, moest ze maar inslapen. De dierenarts kon dit niet over haar hart verkrijgen en belde ons of wij niet een plaatsje voor haar hadden. Zij

zouden een groot deel van de kosten op zich kunnen nemen. En zo kwam Annabel bij ons. Een ontzettend lief konijn, alleen eten wilde ze niet. Het heeft bijna 10 dagen dwangvoeren gekost, maar op het moment dat de hechtingen er bijna uit mochten, besloot ze haar strijd op te geven en kreeg ze weer plezier in haar leven.

Op dit moment gaat het prima met haar en is ze gekoppeld met de lieve gecasteerde ram Moffel.

Cavia Alex moest weg omdat de nieuwe kat steeds met zijn poot door de tralies naar Alex zat te hengelen. Alex zat in een heel klein hokje, kon geen kant uit en was uiteraard heel bang en gestrest.

Bij ons kreeg hij een mooi ruim hok en binnen 2 dagen was het een hele andere cavia. Hij vond het nu prima als je hem oppakte en hij had al snel door dat als hij opgepakt werd, er leuke dingen gebeuren: wat lekkers krijgen, gezellig op schoot televisie kijken

In maart hebben we Alex laten castreren en 3 weken later is hij aan Doo gekoppeld wat gelijk goed ging. Alex en

Doo zijn aan elkaar gewaagd en gelukkig konden zij samen verhuizen naar een lief baasje die ze lekker de ruimte en veel aandacht geeft.

De nadruk bij de crisisopvang van honden en katten ligt met name op oudere en oude dieren die vaak voor langere tijd een plaatsje nodig hebben. Soms zijn het jonge dieren die voor 1 of 2 weekjes komen logeren, vaker zijn het oudere of oude dieren van mensen die met spoed worden opgenomen en waarvan het lang niet altijd bekend is voor hoelang ze worden opgenomen. Helaas gebeurt het ook geregeld dat dieren niet terug kunnen naar hun eigenaren (overlijden, verpleegtehuis, verzorgingshuis waar geen dieren mogen verblijven) en zoeken wij een nieuw huis voor deze dieren.

Tinky is een 14 jaar oude Yorkie. Zij zat in het asiel te verkommeren en wij werden gebeld of wij misschien een pleeggezin vrij hadden,

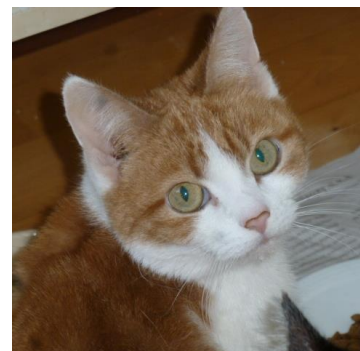
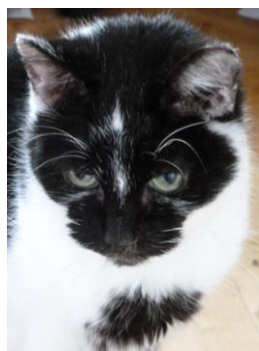
want zo ging het niet goed. En het was maar voor 3 weekjes maximaal. Dat was begin februari. Tinky bleek een heel slecht gebitje te hebben, niet zindelijk te zijn en kennelkuch onder de leden te hebben. Na diverse bezoeken aan de dierenarts is zij helemaal opgeknapt, gewend aan de andere hondjes in het pleeggezin,

zindelijk en in topconditie omdat ze veel gaat wandelen in het Twiske. We brachten haar onlangs terug naar haar vrouwtje, maar die bleek opnieuw gevallen te zijn en naar het ziekenhuis te moeten. Het was roerend te zien hoe blij die twee met elkaar waren, al was het maar voor eventjes. Helaas moet nu definitief afstand van Tinky worden gedaan en voor haar gaan we een fijn en speciaal huisje zoeken.

Sofietje en **Garfield** hebben een vrouwtje dat uit huis werd gezet na het overlijden van haar partner. De kinderen wilden het appartement ineens leeg opgeleverd krijgen en zie maar eens in korte tijd een nieuwe (huur-) woning te vinden.

Diep sneu, maar gelukkig konden ze bij ons terecht. Het ziet er naar uit dat ze na bijna drie maanden nu vlug naar hun nieuwe huis kunnen.

Wel heel erg fijn voor ze want ze hebben er meer dan genoeg van om met elkaar op één verdieping te moeten zitten. Ze vinden de andere katten in huis namelijk niet leuk en zo klein als Sofietje en zo oud als Garfield is, ze laten prima weten wie er eigenlijk baas is.

Bengi's baasje is ZZP-er en hoe moeilijk het leven geworden is voor veel van hen is dagelijks te lezen, te horen en te zien. Bengi is één van de vele slachtoffers die noodgedwongen op straat is komen te staan omdat het baasje zijn hypotheek niet meer kon betalen. Bengi is uit logeren gegaan bij oudere mensen die graag wilden

proberen voor hem te zorgen, maar dat was geen goede oplossing voor dit jonge en bijzonder actieve hondje. Voor zo'n lieverd was het niet moeilijk een geweldig huis te vinden.

Voor **Percy**, lieve, verwaarloosde jonge Springer spaniel, werd onze hulp ingeroepen door Mentrum en familieleden van zijn vrouwtje. Zij moest gedwongen worden opgenomen en Percy, mishandeld, vervilt, angstig, bang en daardoor agressief, kon het beste worden opgevangen in een rustige situatie waar hij aan een nieuw leven zou kunnen beginnen.

Na 10 weken is hij een lieve en slimme hond gebleken die een enorme energie heeft en binnenkort geplaatst kan worden.

Miss Puss zou aanvankelijk een paar daagjes bij ons komen logeren. Ze was zo ziek en oud dat ze van de dierenarts niet mocht reizen en samen met haar baasje de Kerstdagen in Engeland door brengen. Eigenlijk moest ze inslapen, want ze had een veel te hoge bloeddruk, een nierafwijking, een ernstig hartgeruis, had ze al eerder een attackje gehad, waardoor ze slecht kon lopen en bovendien was ze behoorlijk dement en kreeg ze een tumor boven haar oog.

Omdat haar baasje niet in staat was vlak voor de feestdagen afscheid van haar te nemen, werd afgesproken dat wij haar tot het begin van het nieuwe jaar goed zouden verzorgen.

Miss Puss had nog ontzettend veel plezier in haar leven, kon intens van haar hapjes lekkers en blikjes Gourmet genieten en vond het heerlijk om op bed in het zonnetje te liggen, geknuffeld te worden en vooral om zelf kopjes uit te delen. Zij kreeg pilletjes tegen haar hoge bloeddruk, lekker eten zodat ze wat minder mager zou worden, Seraquin tegen de stijve botjes.

Het baasje bleek in een moeilijke situatie te zijn gekomen en moest langdurig, in Engeland, worden opgenomen. Uiteindelijk hebben we Miss Puss op 28 april moeten laten inslapen.

Husly (even omgedoopt tot **Storm** want hij heeft een krachtige naam nodig om hem in zijn jonge leven de nodige zaken bij te brengen) is onze tweede Husky. Hij was pas een maand en met valse papieren in Nederland en in een vreemd circuit terecht gekomen. Hij is op straat weg gegeven aan een jonge vrouw die meelij met hem had, maar beschermd woont en dus geen huisdieren mag houden. Hij logeert nu bij de nieuwe familie van Danger, een eerder door ons opgevangen en geplaatste Husky, en vindt zijn grote broer helemaal het einde.

Op de valreep van het oude jaar werden we gebeld door een dierenarts over de Syrische hamster **Pippeloentje**. Er stond een

mijnheer voor de balie die van haar af wilde en of wij konden helpen. Wij hebben haar opgehaald en zij was een lief tam dametje dat goed gezond maar erg hongerig was. Al vlug bleek waarom: na 5 dagen beviel ze van maar liefst **15** baby's. Wat een zorgen voor de pleegmoeder want zou dit wel goed gaan ... zoveel jonkies ... kon de moeder

dat wel aan? Zowel de moeder als de pleegmoeder hebben het uitstekend gedaan. Dit prachtige nest met veel verschillende kleurtjes en karaktertjes is zonder problemen en zonder uitzondering groot geworden. Inmiddels hebben ze bijna allemaal een fijn huis gekregen.

Cindy, een leuke en vrolijke Chihuahua van nog geen 2 jaar oud kwam bij ons logeren omdat haar vrouwtje op familiebezoek naar Zuid-Afrika moest. Helaas bereikte ons het bericht dat zij daar overleden is en dat haar familie naar Nederland zou komen om zaken te regelen. Vreemd genoeg hoorden wij niets van deze familie. Wel hadden we, zoals we altijd doen, vast gelegd wat er in geval van nood moest gebeuren en afgesproken was dat wij op zoek zouden gaan naar een fijn huisje. Uiteindelijk hebben we niet hoeven te zoeken, want Cindy viel zo in de smaak bij het pleegadres dat zij er voor altijd mag blijven.

Pleegmoeder Frauke aan het woord:

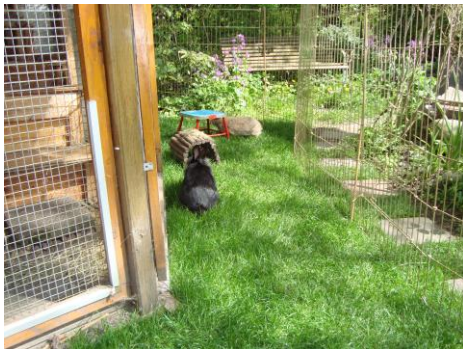
Inmiddels zit onze Peer al geruime tijd met drie konijnendames. Na de dood van Pip bleef Peer met groot verdriet achter en werd hij heel erg ziek. Het vroeg drie weken intensive zorg om hem er weer bovenop te krijgen. Inmiddels hadden wij twee nieuwe konijnendames voor hem gevonden. De kleine zwarte Minimini en een witte pluizenbol met de naam Franka. We konden niet kiezen en zo wilden wij het wel proberen met een groepje. In het wild leven konijnen toch ook in een groepje, dus dat moest lukken. Op 7

m2 moest dat toch kunnen, dachten wij. Het vinden van de juiste hiërarchie lukte het ene moment wel en het andere niet. Franka de terughoudende witte Albino legde het al gauw af tegen de kleine

zwarte wervelwind Minimini. Dan zaten zij bij elkaar en dan weer werd er wild achter elkaar aangerend. Franka leek het allemaal niet zo goed te zien en moest telkens eerst de omgeving in haar opnemen voor zij kon rennen. Zij werd op gegeven moment dusdanig opgejaagd, dat zij ging gillen. Tekenen voor ons om in te grijpen.

Zij gingen apart, met een hek er tussen en voederbakken aan beide kanten. Dat heeft een hele tijd zo gestaan. De voederbakken gingen steeds dicht bij elkaar en uiteindelijk werd er met een hek ertussen vreedzaam samen gegeten. Uiteindelijk nam ik Franka tijdens het eten op schoot, Etensbak ook op schoot en samen laten eten. Of in ieder geval zo doen alsof. Als dat het teken is van bij elkaar horen, dan ging dit misschien lukken. Op gegeven moment durfde Franka mee te eten. S 'nachts

bleef er een hek tussen tot zij het beu werd en er een tunneltje onderdoor ging graven.

Vervolgens waren de drie op enkele strubbelingen na onafscheidelijk. Meestal gewoon een bruin-wit-zwart hoopje. Afgelopen voorjaar kwam Bibi bij ons logeren. Wij hadden toch een hok over..... Maar ja ... als je Bibi een keer op je arm hebt, dan weet je het wel. Dan is er geen weg meer terug. Het is een snoepje met alleen één groot probleem. Zij is bang van andere konijnen. Katten en mensen zijn minder eng dan konijnen.

Inmiddels hebben wij er een hok bijgebouwd. Nu hebben zij zo'n 14 m2. En er is ook nog 7 m2 grasveld bij gekomen. Maar ruimte alleen is de oplossing niet. Er staat nog steeds een hek, alleen is Franka nu constant bij Bibi. Langzaam wordt Bibi steeds moediger. Met een hek ertussen vindt zij contact inmiddels reuze leuk. En met Peer, het mannetje erbij ook wel. Alleen Minimini is te onstuimig en soms zelfs fel. We zijn nu een jaar verder.

Inmiddels laat zij Peer en Franka aan haar hoofd snuffelen en zelfs Minimini mag het door een hekje heen ook wel eens. Of deze vier ooit een harmonieuze groep gaan vormen? Ik weet het niet, maar zo lang ik vooruitgang zie geef ik de moed niet op.

Een groepje van vier lijkt ons nog steeds erg leuk en zou voor ons ook makkelijker zijn.

Konijntje Krummel kregen wij na een vreemd telefoontje van iemand die er afstand van wilde doen want zij had het dier kado gekregen maar wilde er toch vanaf. Het was een erg onduidelijk verhaal en het zou een heel jong dier zijn van ongeveer 7 weken. Eigenlijk hadden we op dat moment geen plaats maar omdat het nogal verontrustend klonk en wij bang waren dat het dier op straat gezet zou worden, zijn wij toch maar eens gaan kijken. Wat wij aantreffen hadden wij niet verwacht, het diertje, een konijntje van niet meer dan 4 à 5 weken zat in een kartonnen doos en kreeg alleen sla te eten. Gelukkig hadden ze hem nog maar net en waren we er snel bij want anders zou ze het niet overleefd hebben. Gelukkig bleek Krummel een sterk konijntje en binnen de kortste keren vond ze haar hok in de huiskamer al te klein en begon het huis te verkennen. Naarmate ze groter en bijdehand werd, sprong ze zelfs op de tafel en een keer stond ze 's morgens zelfs voor de slaapkamerdeur om haar pleegmoeder uit bed te halen. Krummel kreeg Caesar (zie hieronder) als gezelschap en bleek een lief vriendinnetje voor hem. Toen Caesar was ingeslapen omdat hij zo ziek bleek, kreeg Krummel buiten een plekje samen met een nieuw vriendje Jochie. Het stel is nu samen geplaatst en zij leven vast nog lang en gelukkig.

Konijn **Caesar** kwam bij ons binnen omdat een oude mevrouw niet meer voor hem kon zorgen. Dat klopte ook wel aangezien hij in een vervuild hok zat in het donker in een kamertje.

De viezigheid zat aan zijn poten en staartje gekoekt en zijn nagels waren veel te lang. Bij nadere inspectie bleek hij aan een oogje blind te zijn omdat hier een abces in zat. Caesar is met ons meegegaan en er werd meteen een afspraak voor hem ingepland bij de dierenarts. Daar bleek dat het oogje niet meer te redden was en eruit moest. Ook was hij best wel mager maar dat kon ook komen omdat hij slecht at doordat zijn oogje pijn deed. Hij werd op pijnstilling en antibiotica gezet en en hij werd aan zijn oogje geholpen. Na de operatie herstelde hij snel en door de pijnstilling bleek hij veel vrolijker dan toen we hem net hadden.

Het gezelschap van Krummel een jong en erg bijdehand voedstertje deed hem heel veel goed. Met zijn oogje ging het voorspoedig maar hij begon na een tijdje weer minder te eten, dus toch

maar weer naar de dierenarts, daar bleek dat zijn urine niet in orde was. Zijn blaas werd gespoeld en hij ging weer op de pijnstilling en daarna ging het weer een tijdje beter. Totdat hij na twee weken weer slecht at ... weer naar de dierenarts ... weer de behandeling herhaald. Uiteindelijk mocht het allemaal niet baten en hebben we Caesar in moeten laten slapen. Wat een verdriet na alle goede vooruitzichten in het begin en heel veel inzet van het pleegadres en de dierenarts - een konijntje dat we zo graag nog een fijn en vooral pijnloos leven hadden willen geven.

Wij krijgen in toenemende mate acute hulpvragen van de **Landelijke DierenPolitie (144)**.

Door ons steeds groter wordende netwerk van met name kleine stichtingen, zijn we steeds beter in staat veel mensen snel en adequaat te helpen. Want ook op afstand kun je helpen!!!!!! Het kost wel even tijd om naar nieuwe oplossingen te zoeken, maar geeft erg veel voldoening. Ook krijgen we steeds meer aanmeldingen van pleegadressen ver weg die we ad hoc kunnen bellen en die dan lokaal opvangen. En niet te vergeten komen er geweldige, positieve en snelle reacties op onze noodoproepen via Facebook.

Voor onze **Jottum**, nog niet plaatsbare stichtingskat, hebben we in de IJhallen in Amsterdam een speciale inzamelingsactie gehouden.

Jottum is, sinds hij ruim 3 jaar geleden doof en met pussende oren op straat werd gevonden, de lieveling van alle mensen die hem kennen. Hij bleek in beide oren poliepen te hebben, die operatief verwijderd moeten worden. Een ingrijpende en heel dure operatie, dus zo lang die niet gedaan is, is Jottum niet plaatsbaar. Hij bleek nog een klein beetje te horen en de ontsteking was goed onder controle te houden, dus stelden we de operatie zo lang

mogelijk uit.

Maar op een gegeven moment kan niet langer uitgesteld worden. Wij wilden met de verkoop van kleding, boeken, dierenpullen en door allerlei pleegadressen en donateurs gegeven spullen zo veel mogelijk geld binnen halenvoor deze operatie, Stichting DierenLot zou de opbrengst verdubbelen.

Het was guur weer, we moesten op zondag, 's ochtends vóór 7 uur, aanwezig zijn om met de auto naar binnen te kunnen en de stand in te ruimen.

Aan het eind van de dag hadden we het koud, honger en dorst, we waren bekaft, maar we hadden € 614,46 opgehaald. Met de verdubbeling van DierenLot dus € 1228,92. Dat is, met de belofte voor een speciale prijs van de drie dierenartsen die de operatie gaan uitvoeren, voldoende voor de medicinale voor- en nazorg en misschien zelfs voor de ingewikkelde variant van de operatie als blijkt dat die moet worden uitgevoerd.

Jottum werd als voorbereiding op de antibiotica gezet om zijn oren zo rustig mogelijk en zijn weerstand zo hoog mogelijk te krijgen en de operatie werd ingepland voor half april.

HELAAS: een paar dagen voor de operatie werd hij, in zijn eigen voortuin, gepakt door een hond die was losgerukt en werd hij ontzettend gebeten. Behalve 3 grote bijtewonden had hij ook een voorpoot met een hele lastige hoge botbreuk en een barst in de lengte van het bovenarmbot.

De eerste dagen was het spannend. Afwachten of Jottum het zou halen en of de beschadigde zenuw van zijn verlamde voorpoot zich zou herstellen. Toen na 2 x

24 uur bleek dat Jottum een taai is, werd hij geopereerd en werd zijn bovenarm gezet met behulp van plaatwerk en schroeven.

Toen begon een lange periode van benchverpleging. We zijn nu 8 weken verder. Het gaat prima, maar leuk is beslist anders. Af en toe wordt Jottum heel opstandig en gaat van verveling met zijn voorpoten aan de bovenkant van de kooi hangen.

Hoe meer afleiding hij krijgt, hoe ongeduriger hij wordt, dus is hij voor het grootste deel van de dag boven, aangewezen op eenzame opsluiting met uitzicht op de tuin.

Af en toe een knuffelbeurt en af en toe bezoek. Binnenkort wordt een controlefoto gemaakt en mag hij hopelijk beginnen met voorzichtige revalidatie. Dan, een paar weekjes later, de ooroperatie en over een half jaar het plaatwerk uit zijn voorpootje.

Op Moederdag wordt ieder jaar in **Oostzaan** een grote en gezellige **braderie** gehouden en inmiddels is het een traditie dat wij daar staan. Het was heerlijk weer, heel gezellig en we hebben leuk kunnen verkopen. Geen opzienbarende opbrengst, maar alle beetjes helpen en we hebben op een ontspannen manier weer eens kunnen bijpraten met de diverse pleegadressen en intussen werden we verwend door Ellen, Rob en hun kinderen.

Ook gezellig was het op de jaarlijkse **Garage Verkoop** in Amsterdam Zuid-Oost, waar we toch weer bijna € 100,- op haalden, vermeerderd met € 40,- van onze ook jaarlijks terugkerende verkoop van verse Limburgse asperges.

Wij zijn onlangs fellow geworden van **Stichting Animal Fellows**, een geweldige organisatie die o.a. retourgoederen inzamelt van Zooplus, de grootste webwinkel voor dierbenodigdheden. Vier volle auto's met prachtige dingen hebben we cadeau gekregen. Voor het eerst hebben we onze pleegadressen kunnen voorzien van gloednieuwe krabpalen, kattenbakken, hondenmanden en -dekjes, riemen en tuigjes en hebben we zomaar genoeg vervoersmanden, een fikse voorraad kattenbakgrit, konijnen- en cavia benodigdheden en speeltjes, balen hooi en stro, grote zakken voer, nieuwe benches en nog veel meer. GEWELDIG !!!

Heel succesvol is onze **DierenLot textielophaalactie** aan het worden. In juni 2014 waren we heel trots dat we 345 kilo hadden ingezameld, in de tweede helft van 2014 was dat al 2.385 kilo, Op dit moment staat de teller voor 2015 al op 2.815 kilo. Het is iedere keer weer een kick wat de weegschaal gaat aanwijzen als er opgehaald wordt. Al die zakjes bij elkaar, 4 hier – 5 daar, leveren heel wat kilo's op en door de verdubbelaar van Dierenlot levert dit aanzienlijke extra inkomsten op en kunnen we heel wat dieren helpen.

Op het moment dat we deze nieuwsbrief naar de drukker wilden sturen, hoorden we dat we onze **waarderingssubsidie** van de **Gemeente Amsterdam** in het kader van algehele bezuinigingen waarschijnlijk gaan kwijtraken. Dit is niet alleen bij onze stichting het geval, maar bij nog zo'n 10 andere kleinere stichtingen. De motivatie: *"dat de doelen en resultaten van de gemeentelijke subsidies zijn vergeleken met soortgelijke subsidies in ander grote steden. Ook is er gekeken naar de relevantie en het doel van de subsidie anno 2015 en of er bijvoorbeeld door organisaties beter kan worden samengewerkt om het doel van de subsidie te bereiken"* Uiteraard gaan wij proberen in te spreken en de Gemeenteraad te overtuigen dat juist kleine organisaties veel, goed en "goedkoop" doen in het kader van Dierenwelzijn, maar of dat gaat lukken ...

Wij zullen dus nog meer dan voorheen afhankelijk zijn van uw donaties op
NL85 INGB 0007 2173 27
ten name van Stichting DierenVangnet, Amsterdam.